# Harun Demirtas tale ved Fagbevægelsens Hovedorganisations kongres

**Taler**
Harun Demirtas
1. næstforperson i Dansk Sygeplejeråd og uddannet sygeplejerske

**Dato**
29. oktober 2026

**Sted**
Scandic Falkoner på Frederiksberg

Når man går til kolleger, som ikke selv har oplevet at blive diskrimineret på baggrund af etnicitet, så kan det være svært at sætte ord på den smerte, diskrimination kan skabe.

Smerten ved at se en ældre dame på gaden pludselig holde ekstra godt fat om sin taske, når man går forbi, og man selv reagerer helt spontant ved at sende hende et tydeligt smil for at gøre opmærksom på, at man ikke vil hende noget ondt.

Det er et citat fra en sygeplejerske og tillidsrepræsentant, Mohammed, og Mohammed har sat ord på sine følelser i forbindelse med en bogudgivelse. Og da Mohammed fortalte om sine følelser, så sad jeg altså med en klump i halsen. For ærligt talt, jeg troede virkelig, jeg var den eneste, der sad med den smerte.

For jeg kender til den smerte. Den smerte, der fylder hele min krop, når jeg en aften tager hurtige skridt for at komme hjem, men pludselig kan mærke og se og fornemme en kvinde lige foran mig og efterhånden også en mand, der tager hurtigere skridt end mig, for at der kan komme endnu større afstand mellem os to. Hvor jeg derfor må vælge at gå langsommere, nogle gange dreje ned ad en gade og nogle gange også stå helt stille og tage min telefon op af lommen og lade, som om jeg kigger på noget, bare fordi jeg gerne vil give dem lov til at komme væk fra mig. Det smerter mit hjerte hver gang at se, hvordan vi ikke længere i det her samfund kan have tillid til hinanden.

Vi har alle et ansvar, og jeg ved, at vi, som har minoritetsbaggrund, også har et ansvar, vi skal påtage os, og det gør jeg gerne. Men det hører altså også med til historien, at mange politikere desværre er lykkedes med at skabe en mistænkeliggørelse af os danske muslimer, der har taget det danske samfund og

demokrati til sig. Kampen om danskhed og integration tager nye højder, og efterhånden er det blevet svært at sætte ord på: Hvornår må man endelig sige, man er dansk? Hvornår må man sige, at man er integreret? Og hvornår er man velkommen i det danske fællesskab?

Det er nærmest blevet en konkurrence blandt danske politikere om, hvem der egentlig kan tale danske muslimer allermest med. I dag minder politikerne, man må aldrig tro, at man er blevet dansk, bare fordi man har et dansk pas. Man må ikke tro, man er blevet integreret, bare fordi man har taget en uddannelse og bidrager til det danske samfund. Er man sygeplejerske og SOSU-assistent og har et tørklæde på, ja så er der god grund til at mistænkeliggøre deres faglighed og loyalitet over for det danske samfund. For tænk, hvis de forsøger at infiltrere samfundet indefra. Er man socialrådgiver med etnisk baggrund, så skal man ifølge politikerne også holde ekstra øje med ham. For tænk, hvis han nu tildeler førtidspension til de muslimske borgere, bare fordi han selv er muslim, som om der ikke er nogen krav, man skal opfylde for den førtidspension.

Debatten er blevet så ubehagelig og grim, at det ikke længere handler om integrationsproblemer. Nu handler det altså om, at der er for mange muslimer i Danmark. Der er 300.000 danske muslimer, der pludselig er blevet et kæmpe problem. Så det inkluderer altså også mig og Mohammed og alle de andre, der har taget det danske samfund og demokrati til sig. Det har nået så vidt, at der i dag er nogle danske partier på Christiansborg, der siger, at de faktisk gerne vil have en nettoudvandring af muslimer ud af Danmark, uagtet om de bidrager til det danske samfund eller ej.

Så venner, det er ikke en integrations- og udlændingedebat, vi altid har haft op til et valg. Den har taget nye højder. Det er blevet mere ubehageligt og grimt, og derfor har jeg en opfordring i det her rum til os alle, og det er, at vi siger fra. Det bliver tydeligt, og det bliver konsekvent, fordi jeg synes, det skylder vi vores venner, vores kolleger og vores medlemmer, som kun bliver mistænkeliggjort.

Det håber jeg, vi sammen kan finde ud af. Tak for ordet.

**Kilde**
Manuskript transskriberet og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

**Kildetype**
Transskription

**Tags**
Debattale

**URI**
https://www.dansketaler.dk/tale/harun-demirtas-tale-ved-fagbevaegelsens-hovedorganisations-kongres